

stk. 2, at hvis en person fremsætter begæring herom, skal den pågældende med mellemrum, der fastsættes i forskrifterne, have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham. Dette gælder dog kun, hvis den registrerede ikke på anden måde gøres bekendt med de registrerede oplysninger. Der kan fastsættes regler om betaling for meddelelser som nævnt i 1. pkt. Reglerne i § 13, stk. 2, om automatisk registerindsigt, der først træder i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse, er imidlertid ikke sat i kraft.

Desuden fremgår det af § 13, stk. 3, at det i forskrifterne for et register kan fastsættes, at den registrerede med nærmere fastsatte mellemrum skal have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, eller at den registrerede skal kunne fremsætte begæring herom. Også efter denne bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om betaling.

Til uddybning af de ovennævnte bestemmelser har Registertilsynet i 1980 udsendt en vejledning om registerindsigt (egen-*access*) i henhold til kapitel 4 i lov om offentlige myndigheders registre. I *betænkningen*, side 72-74, er i et vist omfang redegjort for vejledningens retningslinier, der i det store hele fortsat er gældende.

Oplysningspligt

Reglerne om registeransvarliges pligt til at give registrerede personer meddelelse om optagelse i et register er indeholdt i lovens § 10.

Efter bestemmelsen i stk. 1, kan det i forskrifterne for et register fastsættes, at der skal gives en registreret meddelelse om optagelse i registeret.

Endvidere kan justitsministeren med hensyn til registre, som indeholder oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2 (følsomme oplysninger), efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler om, at den registeransvarlige myndighed inden 4 uger efter registrering skal give meddelelse til den, der første gang optages i registeret, jf. § 10, stk. 2.

Endelig fremgår det af § 10, stk. 3, at meddelelser efter stk. 1 og 2 skal indeholde oplysning om den registreredes adgang til at få oplysninger fra registeret efter bestemmelserne i §§ 13-15.

Bestemmelserne i § 10, stk. 1-3, har aldrig været anvendt.

B. Lov om private registre

Lov om private registre indeholder i kapitel 2 a, § 7 a-e, regler om registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv. Reglerne blev indsat ved lovrevisionen i 1987 og var en forudsætning for, at Danmark kunne ratificere Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menne-

ske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

Hvor der ved registerets førelse gøres brug af elektronisk databehandling, skal virksomheden m.v. på begæring fra en person give denne meddelelse om, hvad der er registreret om den pågældende, jf. § 7 a, stk. 1. Retten til registerindsigt gælder kun i forbindelse med edb-registre.

Forpligtelsen til at meddele personer registerindsigt indebærer også, at virksomheden i givet fald skal meddele, at de pågældende personer ikke er registreret, eller at virksomheden ikke fører edb-registre. Adgangen til registerindsigt gælder kun for registrerede personer og ikke for virksomheder m.v., hvilket er begrundet i konkurrencemæssige forhold.

Der kan ikke stilles formkrav til begæringen. En mundtlig henvendelse er som udgangspunkt tilstrækkelig. Virksomheden m.v. kan dog stille krav om, at den pågældende skal identificere sig, idet registerindsigten kun omfatter oplysninger om én selv. En person, der er berettiget til at handle på den registreredes vegne, kan imidlertid fremsætte begæringen på dennes vegne.

Ifølge § 7 a, stk. 2, gælder bestemmelsen i stk. 1 ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv. Gør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af oplysningerne, skal den registrerede gøres bekendt med de øvrige oplysninger. En konkret afvejning af de nævnte hensyn over for den registreredes interesse i at få meddelt registerindsigt må foretages oplysning for oplysning. I praksis er det bl.a. antaget, at den omstændighed, at en oplysning alene registreres til internt brug, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til, at der kan ske undtagelse fra registerindsigt. Kun hvis der er et afgørende hensyn at tage til netop det interne forhold, som måtte fremgå af oplysningerne, kan undtagelsesreglen anvendes. Se herved *betænkningen*, side 124.

Efter § 7 a, stk. 3, har en person, der har fået meddelelse efter stk. 1, ikke krav på ny meddelelse før 12 måneder efter sidste meddelelse, medmindre den pågældende kan godtgøre en særlig interesse heri. Behandlinger af begæringer om registerindsigt kan udgøre en ressourcemæssig belastning for virksomheden, og med henblik på at sikre, at retten til registerindsigt ikke benyttes i chikanøst øjemed, er der indsat en tidsgrænse for, hvor ofte den registrerede kan få registerindsigt. Under særlige omstændigheder kan tidsfristen fraviges.